

Børn, Søsken) afgive betryggende Erklæring om, at det var afdødes Villie, at hans eller hendes Lig skulde brændes, og at denne Villiestilkendegivelse er sket paa et Tidspunkt, da afdøde var ved sin Fornufts fulde Brug.

For saa vidt den afdøde var Medlem af en bestaaende Ligbrændingsforening, kan Ligbrænding foretages efter Begæring af den af de efterlevende, der foretager de befalede Anmeldelser om Dødsfaldet.“

2) Principalt.
Sidste Stykke udgaar.

Subsidiært.

Sidste Stykke, 1ste og 2den Linie, „vedkommendes Side“ ændres til: „af de efterladte nærmeste Slægtninge (Mand, Hustru, Forældre, Børn, Søsken)“.

Af Justitsministeren:

3) I sidste Stykke, 1ste og 2den Linie, ændres Ordene: „vedkommendes Side“ til: „af de efterladte nærmeste Slægtninge (Mand, Hustru, Forældre, Børn, Søsken)“.

Af Johan Knudsen:

4) I sidste Stykke, 3die Linie, efter „Politivrigheden.“ indskydes: „Hvorvidt den, af hvem der rejses Indsigelse, er „vedkommende“, afgøres af Politivrigheden.“, og i 4de Linie rettes „dette“ til: „foranstaaende“.

Af Stauning:

5) Efter sidste Stykke indsættes følgende:

§ 3 i ovennævnte Lov affattes saaledes: „Forinden Ligbrænding iværksættes, skal Dødsattest, tydeligt angivende Dødsarsagen, være udstedt af en Læge samt en Erklæring fra den Læge, der maatte have tilset den afdøde, om, at han ikke skønner, at der er nogen Grund til Mistanke om, at Døden er foraarsaget ved en Forbrydelse.

I Tilfælde, hvor en saadan Erklæring ikke kan tilvejebringes, samt ved pludselig indtrædende Dødsfald og ved tilsyneladende Selvmord skal Embedslægen (i København vedkommende Kommunalæge) paa det Sted, hvor Døden er indtraadt, afgive Erklæring og udstede Dødsattest.

I disse Tilfælde forevises Dødsattest og Erklæring for samme Steds Politi, der afgør, om videre Undersøgelse skal finde

Sted, eller meddeler Attest for, at Ligbrænding maa foretages.

Anmeldelse om Dødsfaldet skal i alle Tilfælde ske overfor Skifteretten og til Ministerialbogen paa det Sted, hvor den afdøde boede. Bævis for, at disse Anmeldelser ere skete, afgives til Krematoriets Forvaltning, der opbevarer Papirerne og derefter bærer Ansvar for Øvrigheden.“

6) Efter sidste Stykke indsættes endvidere følgende:

Til § 6 i ovennævnte Lov føjes:

„Ligeledes kan Justitsministeren bestemme, at Lig af kolera- og peстыge Personer skulle underkastes Ligbrænding.“

Lovforslagets Paragraffer med de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til tredie Behandling, sættes til Forhandling under eet.

Stauning: I Overensstemmelse med mine Udtalelser ved Sagens første Behandling har jeg tilladt mig at stille nogle Ændringsforslag til Forslaget om Ændringer i Ligbrændingsloven. Det af Regeringen forelagte Forslag forandrer i sit første Stykke lidt ved Ordlyden af den gamle § 2 i Loven, men der indføres ikke lettere Adgang til Ligbrænding, end der tidligere har været. Der vil efter Regeringens Forslag til Affattelse af Loven fremdeles udkræves en Tilkendegivelse, underskrevet af Vidner eller Notarius publicus, altsaa i ganske den samme Form, som i Øjeblikket kræves. Jeg har naturligvis ikke noget imod, at det bliver den almindelige Regel, at man skal have tilvejebragt en saadan Erklæring og efterlade den ved sin Død, men jeg foreslaar i det første Ændringsforslag, at der endvidere skal kunne foretages Ligbrænding, naar to af den afdødes nærmeste efterladte, som jeg her har nærmere betegnet som Mand, Hustru, Forældre, Børn og Søsken, afgive en betryggende Erklæring om, at det var den afdødes Villie, at Ligbrænding skulde finde Sted, og erklære, at denne Villiestilkendegivelse er sket, medens den afdøde var ved sin Fornufts fulde Brug. Det forekommer mig, at der ved en saadan Erklærings Tilvejebringelse maatte være tilstrækkelig Hjemmel for at lade Ligbrænding foretage, thi det er sikkert saadan i adskillige Tilfælde, at Folk pludseligt kastes paa Sygelejet og som Følge af en hurtig Vending i Sygdommen ikke opnaa at faa de Fornødvendte, Loven foreskriver, bragt fuldt